

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
060201

DOM
2025-01-24
Stockholm

Mål nr
P 1396-23

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Nacka tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2023-01-11 i mål nr P 4567-22, se bilaga A

PARTER

Klagande

1. Botkyrka kommun
147 85 Tumba

2. Prästgården Stockholm AB, 559104-1024
c/o Amblin AB
Box 1215
171 23 Solna

3. Titania AB, 556687-5083
c/o Amblin AB
Box 1215
171 23 Solna

4. Titania Projektutveckling AB, 559257-5285
c/o Amblin AB
Box 1215
171 23 Solna

Ombud för 2–4: Advokat E.E. och jurist J.L.
Landahl Advokatbyrå KB
Box 19143
104 32 Stockholm

Motpart

1. Den Goda Jorden ideell förening, 802422-8747

Ombud: J.K.

Dok.Id 2140993

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50 E-post: svea.avd6@dom.se www.svea.se		måndag – fredag 08:00–16:30

2. Naturskyddsföreningen i Botkyrka-Salem, 802401-5441

Ombud: S.P.

SAKEN

Detaljplan för Prästviken (del av A m.fl.) i Botkyrka kommun

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Mark- och miljööverdomstolen avslår överklagandena.

YRKANDEN M.M. I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Botkyrka kommun har yrkat i första hand att Mark- och miljööverdomstolen ska fastställa kommunens beslut att anta detaljplanen. I andra hand har kommunen yrkat att domstolen ska fastställa beslutet med undantag för visst utpekat område på plankartan.

Prästgården Stockholm AB, Titania AB och Titania Projektutveckling AB har yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska fastställa kommunens beslut att anta detaljplanen.

Den Goda Jorden ideell förening och Naturskyddsföreningen i Botkyrka-Salem har motsatt sig ändring av mark- och miljödomstolens dom.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Botkyrka kommun har anfört i huvudsak detsamma som i mark- och miljödomstolen och i övrigt anslutit sig till vad **Prästgården Stockholm AB, Titania AB och Titania Projektutveckling AB** har fört fram i Mark- och miljööverdomstolen.

Prästgården Stockholm AB, Titania AB och Titania Projektutveckling AB har anfört i huvudsak följande.

Kommunen har i översiktsplanen gjort ställningstagandet att i kollektivtrafiknära lägen och nära centrala målpunkter kan stadsutveckling väga tyngre än bevarandet av jordbruksmark. Kommunen har bedömt att planområdet är lämpligt för bebyggelse eftersom det skulle innebära en förstärkning av mötesplatser och noder i Alby, Hallunda och Eriksberg samt en förbättring av de fysiska och sociala kopplingarna mellan stadsdelarna. Området är därtill strategiskt placerat med hänsyn till förutsättningarna för vatten, avlopp och fjärrvärme. Ur allmän synpunkt och övergripande samhällsbyggnadsperspektiv har området bedömts som mer lämpligt för bebyggelse än andra områden som studerats utifrån samma förutsättningar. Ställningstagandet har dessutom stöd

i den regionala utvecklingsplanen för Stockholmsregionen. Utredningen är således tillräckligt konkret för att visa att det aktuella behovet inte kan tillgodoses på annan mark än inom planområdet.

Beslutet om upphävande av strandskydd har inte inneburit en väsentlig ändring av planförslaget. Området utgörs av cirka 800 kvadratmeter mark och används sedan lång tid tillbaka som jordbruksmark. Det är därför uppenbart att området saknar betydelse för strandskyddets syften. Till detta kommer att området enligt planförslaget till övervägande del ska utgöra allmän plats. Allmänheten kommer således att ha fortsatt tillträde till området.

Arbetet med detaljplanen har genomsyrats av hänsynstagande till och samspel med de kulturhistoriska värdena i planområdet och dess närhet. Kulturmiljöanalysens slutsatser har varit vägledande i alla aspekter av planens utformning. Länsstyrelsen har bedömt att påtaglig skada på riksintresset Bornsjön kan undvikas med de anpassningar som har gjorts och att fornlämningarna i planområdet sannolikt inte förhindrar exploatering.

Den Goda Jorden ideell förening och Naturskyddsföreningen i Botkyrka-Salem har anfört i huvudsak detsamma som i mark- och miljödomstolen.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Mark- och miljööverdomstolen instämmer i mark- och miljödomstolens bedömning att marken utgör brukningsvärd jordbruksmark och att bostadsbyggande kan vara ett sådant väsentligt samhällsintresse som i och för sig kan motivera bebyggelse av jordbruksmark. För att avgöra om bebyggelsen kan tillåtas på jordbruksmarken måste en bedömning göras av om behovet av nybyggnation inte kan tillgodoses genom att annan mark tas i anspråk. För att få bebygga brukningsvärd jordbruksmark krävs det alltså konkret utredning som visar att det aktuella behovet inte kan tillgodoses på annan mark (se MÖD 2022:24).

Varken kommunens översiktsplan eller detaljplanen innehåller någon redogörelse för alternativa lokaliseringar som innebär att jordbruksmark inte tas i anspråk eller tas i anspråk i mindre omfattning. Inte heller redovisas varför alternativa lokaliseringar har bedömts som mindre lämpliga. Det saknas även uppgifter om de närmare överväganden som ligger till grund för att de behov som detaljplanen syftar till att tillgodose ska ges företräde framför intresset av att marken bevaras för livsmedelsproduktion (jfr prop. 1985/86:3 s. 53). Liksom mark- och miljödomstolen anser således Mark- och miljööverdomstolen att detaljplanen inte uppfyller kravet på utredning och att beslutet att anta detaljplanen därför ska upphävas. Vid denna bedömning saknas skäl att ta ställning till kommunens andrahandsyrkande och övriga frågor i målet. Överklagandena ska därför avslås.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättsrådet Anna Tiberg, tekniska rådet Mats Kager samt hovrättsråden Johanna Fernlund, referent, och Frida Göranson.

Föredragande har varit Fanny Vesterberg.

NACKA TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2023-01-11
meddelad i
Nacka

Mål nr P 4567-22

PARTER

Klagande

1. Föreningen Den Goda Jorden

2. Naturskyddsföreningen i Botkyrka-Salem

3. J.H.

Motparter

1. Botkyrka kommun
147 85 Tumba

2. Pastro AB
Box 10348
434 24 Kungsbacka

3. Prästgården Stockholm AB
c/o Titania Holding AB
Jacobsbergsgatan 22
111 44 Stockholm

4. Titania AB
Adress som ovan

5. Titania Projektutveckling AB
Adress som ovan

6. Prästlönetillgångar i Stockholms stift
Box 16306
103 25 Stockholm

Dok.Id 794031

Postadress
Box 69
131 07 Nacka

Besöksadress
Sicklastråket 1

Telefon
08-561 656 40
E-post: mmd.nacka.avdelning4@dom.se
www.nackatingsratt.domstol.se

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00–16:30

ÖVERKLAGAT BESLUT

Botkyrka kommuns beslut 2022-05-24 i ärende nr KS/2022:00260, se bilaga 1

SAKEN

Detaljplan för Prästviken, del av A m.fl. i Prästviken-Eriksberg,
Botkyrka kommun, DP 52-77

DOMSLUT

1. Mark- och miljödomstolen avvisar överklagandet från J.H..
 2. Mark- och miljödomstolen avslår yrkandet om syn.
 3. Mark- och miljödomstolen upphäver Botkyrka kommuns beslut att anta detaljplan för Prästviken, del av A m.fl. i Prästviken-Eriksberg, Botkyrka kommun.
-

BAKGRUND

Kommunfullmäktige i Botkyrka kommun (kommunen) beslutade den 24 maj 2022 att anta detaljplan för Prästviken, del av A m.fl. i Prästviken-Eriksberg, Botkyrka kommun. Syftet med detaljplanen är att skapa en ny relativt tät och kollektivtrafikhärlig bostadsbebyggelse i form av en attraktiv och varierad boendemiljö i samklang med det öppna landskapet. Detaljplanen rymmer byggrätter för ca 440 lägenheter i flerbostadshus samt ca 80 stycken radhus/småhus. Härutöver medges även centrumverksamhet samt byggrätter för förskola och LSS-boende, samt mindre park- och rekreationsområden, ett regionalt cykelstråk samt ytor för dagvattenhantering.

Naturskyddsföreningen i Botkyrka-Salem (Naturskyddsföreningen), **Föreningen Den Goda Jorden** och J.H. har överklagat kommunens beslut att anta detaljplanen.

YRKANDEN M.M.

J.H. har yrkat att beslutet att anta detaljplanen upphävs. På anmodan av domstolen har han uppgett följande vad gäller hans klagorätt. Han äger fastigheten Eriksberg 2:131 som omges av fastigheten A, fastigheten som detaljplanen avser. Han har inte yttrat sig under samråds- eller granskningsskedet, men har flera gånger yttrat sig innan dess. Han har ingen sparad kommunikation.

Naturskyddsföreningen har, som det får förstås, yrkat att beslutet att anta detaljplanen upphävs. Som skäl härför har föreningen uppgett i huvudsak följande.

Detaljplanen kommer innebära oåterkallelig skada på landskapsbilden och kulturmiljön. Den lantliga miljön vid Botkyrka kyrka och den före detta prästgården skulle lida skada vid genomförande av planen. Bebyggelsen kommer kräva att bullerplanket förlängs längs motorvägen. Utsikten från motorvägen mot kyrkan och Hammersta/Eriksbergsåsen kommer då skämmas av. Även vid Sankt Botvids väg planeras bullerplank. Det vore klokare att utvidga kyrkogården där man nu planerar bostadsbebyggelse, med tanke på trafik, trafikbuller och avgaser. Prästviken ligger

inte särskilt bra till när det gäller kollektivtrafik. Det kommer innebära att många boende i området kommer välja att använda bil. Vidare kommer värdefull jordbruksmark användas till bostäder. Det är dessutom felaktigt, som framgår av granskningshandlingen, att ingen del av planområdet ligger inom strandskyddat område.

Föreningen Den Goda Jorden har yrkat att beslutet att anta detaljplanen ska upphävas. Som skäl härför har föreningen anfört i huvudsak följande.

Detaljplanen innebär en otillåten bebyggelse av jordbruksmark. Jordbruksmarken i fråga utgör en betydande del av kommunens kvarvarande jordbruksmark. Hela området består av högvärdig jordbruksmark, med brukningsvärde 4 av 5. Kommunen har inte gjort någon lokaliseringsutredning för att undersöka om andra platser i stället kan tas i anspråk för bebyggelsen. Kommunen har varit medveten om detta, men ändå valt att gå vidare. Även om bostäder utgör ett väsentligt samhällsintresse borde inte enbostadshus utgöra ett lämpligt sätt att tillgodose detta. Oavsett borde det finnas annan lämplig mark närmare samhällsservice och kollektivtrafik. Bevarandet av jordbruksmark är än mer angeläget nu än när planarbetet började, då annan jordbruksmark i området har förstörts och tagits ur produktion samt blivit föremål för andra detaljplanearbeten.

Detaljplanen utgör en påtaglig skada på riksintresset kulturmiljö. Området runt Hammarby och Botkyrka kyrka är utpekad som riksintresse för kulturmiljövården och innehåller flera värden som pekas ut i riksintressebeskrivningen. Länsstyrelsen yttrade sig 2018, vari de befarade att detaljplanen kunde medföra påtaglig skada på riksintresset.

Kommunen har beretts tillfälle att yttra sig i målet. Kommunen har yrkat att beslutet om att anta detaljplanen består, samt att syn hålls på platsen. Som skäl härför har kommunen i huvudsak uppgett följande.

Planförslaget kommer påverka upplevelsen av landskapsbilden och kulturmiljön, men utformningen av planförslaget har bearbetats med hänsyn till kulturmiljön. Länsstyrelsen uppger i sitt yttrande att bearbetningarna av planen efter samrådet medfört att påtaglig skada på riksintresset kan undvikas. Det är även möjligt att förstå sambandet mellan vägen, kyrkan och prästgården, i och med att bebyggelsen brutits upp, glesats ut och i vissa delar sänkts. Bullerskärmen om 1,7 m bedöms inte påverka de siktlinjer och utblickar som har lyfts som viktiga för kulturlandskapet.

Marken utgörs av åkermark som 1971 klassades till klass 3 av 10 och 1976 till klass 4 av Jordbruksverket respektive länsstyrelsen. Hallunda Norsborg beskrivs som ett strategiskt stadsutvecklingsläge i Regional utvecklingsplan för Stockholm, RUFS 2010 och 2050, med anledning av geografisk närhet till tre växande regionala kärnor. I Botkyrka kommuns översiktsplan från 2018 har en avvägning gjorts mellan hushållning av natur- och jordbruksmark och behovet av bostäder i kollektivtrafiknära läge, befintlig samhällsservice och infrastruktur. Vidare är området utpekad för bebyggelseutveckling i program för Hågelby, Eriksberg och Lindhov. Även Kyrkans/Prästlönetillgångars intresse har vägts in, då de behöver ekonomisk förstärkning för att kunna bedriva sin verksamhet och bygga ut kyrkogården. Med stöd av 3 kap. miljöbalken bedöms det samhälleliga exploateringsintresset vara så stort att det finns särskilt skäl för att ta åkermark i anspråk.

Anledningen till att det byggts några enbostadshus – cirka 80 av de totalt 520 nya bostäderna inom planen, är för att möjliggöra bostadskarriär inom kommunens stadsdelar. I nyproduktion ska den minst förekommande upplåtelseformen i en stadsdel prioriteras, vilket möjliggörs i förevarande planförslag.

Strandskyddets omfattning har utretts efter granskning och avstämning utifrån gällande kartunderlag har stämts av med länsstyrelsen. Två mindre delar av planområdet konstaterades omfattas av strandskydd, totalt ca 1 300 m². Plankartan har justerats så att endast ett av områdena berörs, området väster om den skogsklädda kullen, område A, på ca 800 m², se bild i länsstyrelsens beslut, bilaga 1. För den delen avses strandskyddet upphävas. Planbeskrivningen har därför kompletterats

med motiv för upphävande och plankartan har kompletterats med planbestämmelser. Berörd yta utgörs i huvudsak av allmän plats, GC-väg, vilket innebär att allmänhetens tillgänglighet inte påverkas negativt. Bedömningen är att upphävandet har liten betydelse för strandskyddets syften och att sammanvägning av andra intressen väger tyngre.

DOMSKÄL

Rättsliga utgångspunkter

Det är en kommunal angelägenhet att planlägga användningen av mark och vatten, se 1 kap. 2 § plan- och bygglagen (2010:900), PBL. Det är alltså kommunen som, inom vida ramar, avgör hur bebyggelsemiljön ska utformas i kommunen. Den myndighet som prövar ett överklagande av ett beslut att anta, ändra eller upphäva en detaljplan ska endast pröva om det överklagade beslutet strider mot någon rättsregel på det sätt som klaganden har angett eller som framgår av omständigheterna (se 13 kap. 17 § PBL). Om myndigheten vid prövningen finner att beslutet strider mot en rättsregel ska beslutet upphävas i sin helhet. Annars ska beslutet fastställas i sin helhet. Delvis upphävande eller ändringar av beslutet får endast göras om kommunen har medgett det eller om det är fråga om ändringar av ringa betydelse.

Domstolens prövning stannar i många fall vid en bedömning av om beslutet att anta en detaljplan ligger inom ramen för det handlingsutrymme som reglerna i PBL ger kommunen. Hänsyn ska tas till både allmänna och enskilda intressen (se 2 kap. 1 § PBL). Vid en avvägning mellan dessa intressen ska skälig hänsyn tas till bl.a. befintliga bebyggelse-, äganderätts- och fastighetsförhållanden som kan inverka på planens genomförande (se 4 kap. 36 § PBL).

Planläggning av markområden samt lokalisering, placering och utformning av byggnadsverk får inte ske så att den avsedda användningen eller byggnadsverket kan medföra en sådan påverkan på omgivningen som innebär fara för människors hälsa och säkerhet eller betydande olägenhet på annat sätt (2 kap. 9 § PBL). Vid planläggning ska bebyggelse och byggnadsverk utformas och placeras på den avsedda marken på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till stads- och landskapsbilden,

natur- och kulturvärdena på platsen och intresset av en god helhetsverkan (2 kap. 6 § PBL). De avvägningar som kommunen har gjort mellan olika samhällsintressen blir, om kommunen har hållit sig inom sitt handlingsutrymme, inte föremål för överprövning (se Mark- och miljööverdomstolens avgörande MÖD 2013:47, jfr MÖD 2014:12).

Mark- och miljödomstolens bedömning

J.H.s klagorätt

Huvudregeln vad gäller klagorätt är att den som ett beslut angår får överklaga det, om det har gått honom eller henne emot (se 13 kap. 8 § PBL, jämte 42 § förvaltningslagen [2017:900]). Vad gäller ett beslut att anta, ändra eller upphäva en detaljplan gäller dessutom att den klagande i fråga även måste ha framfört synpunkter skriftligen före utgången av granskningstiden som inte har blivit tillgodosedda (se 13 kap. 11 § PBL). J.H. uppger att han kommit in med synpunkter på detaljplanen innan utgången av granskningstiden. Han har dock inte kvar någon av handlingarna. Det framgår inte heller av handlingarna i målet i övrigt att J.H. skulle ha yttrat sig skriftligen. Domstolen finner därmed inte att J.H. visat att han skriftligen yttrat sig innan utgången av granskningstiden.

J.H. har därmed inte gjort vad som krävs för att erhålla klagorätt i målet.

Hans överklagande ska därför avvisas.

Kommunens yrkande om syn

Det följer av 3 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar att syn ska hållas på stället, om det behövs. Bedömningen om syn behövs får göras med hänsyn till målets beskaffenhet och till de utredningsåtgärder som vidtagits i målet i övrigt, såväl i domstolen som inom ramen för tidigare handläggning. Mot bakgrund av utgången i målet finner domstolen inte att behov av syn föreligger. Domstolen avslår därför yrkandet om syn.

Kulturmiljö och landskapsbild

Klagandena har uppgett att detaljplanen kommer medföra påtaglig skada på området av riksintresse för kulturmiljön samt landskapsbild.

Kommunen anser att en anpassning till kulturmiljön har säkerställts genom utförlig reglering i planbestämmelserna av byggnadernas placering, volym, nyttjandegrad och höjdsättning. Husens utformning regleras med detaljerade utformningsbestämmelser som styr färgsättning, fasad- och takutformning. I planbeskrivningen konstaterar kommunen att planförslaget innebär att de historiska visuella sambanden i helhetsmiljön för sockencentrum mellan kyrkan och dess prästgård försvagas, samt att den nya bebyggelsens placering på åkermark avviker från rådande byggnadstradition i Mälardalen. Det anges även att den åkermark som planeras för bebyggelse är mark som har brukats sedan förhistorisk tid och att den utgör en del av de kulturmiljövärden som lyfts i motiveringen till och uttrycket för riksintresset (se planbeskrivning, s. 61–62).

Detaljplanen medför vidare att tre förhistoriska boplatser kommer att tas bort. Kommunen konstaterar att ett tillstånd för en sådan åtgärd krävs från länsstyrelsen. Det är dock utifrån planunderlaget oklart om det finns möjlighet för länsstyrelsen att ge tillstånd, vilket innebär att planens genomförande är beroende av länsstyrelsens beslut. Planen kan därmed inte anses vara oberoende.

Mot bakgrund av det ovan anförda finner domstolen att, även om kommunen utrett frågan om kulturmiljö och landskapsbild, det inte tillräckligt tydligt går att utläsa hur kommunen kommer till slutsatsen att detaljplaneförslaget inte kommer riskera att påtagligt skada identifierade kulturmiljövärden inom riksintresset.

Ianspråktagande av jordbruksmark

Klagandena har uppgett att brukningsvärd jordbruksmark tas i anspråk genom detaljplanen utan att någon lokaliseringsutredning gjorts för att undersöka om andra platser i stället kan tas i anspråk för bebyggelsen.

Kommunen uppger i planbeskrivningen att området är utpekad för bebyggelse i RUF 2010 samt i Botkyrka kommuns översiktsplan och att i program för Hågelby, Eriksberg och Lindhov är området utpekad för bebyggelseutveckling. Länsstyrelsen

hade inget att erinra om hur jordbruksmarken hanterats i programmet (se planbeskrivningen, s. 60). I yttrande utvecklar kommunen enligt följande. I Botkyrka kommuns översiktsplan har en avvägning gjorts mellan hushållning av natur- och jordbruksmark och behovet av bostäder i kollektivtrafiknära läge, befintlig samhällsservice och infrastruktur. I kollektivtrafiknära lägen och nära centrala målpunkter kan stadsutveckling väga tyngre än bevarandet av jordbruksmark. Kommunen ser bara tre platser i kommunen där det kan övervägas bebyggelse på åkermark, varav ett är området närmast Botkyrka kyrka. Sammantaget bedömer kommunen att det allmänna intresset bostadsförsörjning väger tyngre än ett bevarande av jordbruksmarken.

I planbeskrivningen anges att planområdet utgörs av åkermark, klass 3 av 10 enligt Jordbruksverkets kartering 1971 eller klass 4 enligt länsstyrelsens åkermarksgradering från 1976 där mark i Mälardalen har som högst kvalitetsklass 5. Domstolen bedömer att jordbruksmarken i fråga är brukningsvärd. Av 3 kap. 4 § miljöbalken följer att brukningsvärd jordbruksmark får bebyggas endast om det behövs för att tillgodose väsentliga samhällsintressen och detta behov inte kan tillgodoses på ett från allmän synpunkt tillfredsställande sätt genom att annan mark tas i anspråk. Bostadsbebyggelse utgör ett sådant väsentligt samhällsintresse som i och för sig kan motivera bebyggelse av jordbruksmarken. Frågan är om det är tillräckligt utrett att behovet av bostadsbebyggelse inte kan tillgodoses genom att annan mark tas i anspråk. Kommunen hänvisar till att det i översiktsplanen anges att kommunen endast finner tre platser i kommunen där det kan övervägas bebyggelse på åkermark. Det framgår dock inte av planbeskrivningen om annan mark än åkermark skulle kunna användas för att tillgodose behovet av bostadsbebyggelse, eller varför just denna åkermark ska tas i anspråk i stället för någon annan. Någon sådan utredning framgår inte heller av programmet för området Hågelby, Eriksberg och Lindhov. Kommunen har alltså inte gjort någon analys av möjliga alternativa exploateringsområden utöver vad som framgår i översiktsplanen och i planprogrammet. Domstolen finner denna brist vara av sådan beskaffenhet att den utgör grund för upphävande av planen.

Strandskydd

Naturskyddsföreningen har anfört att kommunen felaktigt i granskningshandlingarna uppgett att inget område inom planområdet omfattas av strandskydd.

Av planhandlingarna framgår att plankartan har justerats för att undvika ett område som omfattas av strandskydd. I ett område om ca 800 m² med beteckning *a*₂ på plankartan har strandskyddet upphävts. Kommunen har motiverat upphävandet med att området behöver tas i anspråk för att tillgodose ett angeläget allmänt intresse som inte kan tillgodoses utanför området. Kommunen har i yttrande uppgett att området där man upphäver strandskyddet i huvudsak utgörs av allmän plats, GC-väg, vilket innebär att allmänhetens tillgänglighet inte påverkas negativt, varför upphävandet har liten betydelse för strandskyddets syften.

Domstolen konstaterar att upphävandet av strandskydd för visst område inom planområdet framgår först av antagandehandlingen, och inte av granskningshandlingen. Ändringen skedde alltså efter granskningen. Eftersom ändringen består i upphävande av strandskydd – som syftar till att trygga förutsättningarna för allemansrättslig tillgång till strandområden och bevara goda livsvillkor för djur- och växtlivet – finner domstolen att ändringen är väsentlig. När en kommun efter granskningstiden ändrar sitt förslag väsentligt, ska den låta granska det ändrade förslaget. Det framgår inte att någon sådan ny granskning skett. Mot bakgrund av detta finner domstolen att antagandebeslutet av detaljplanen strider mot kravet på granskning vid väsentlig förändring efter ordinarie granskningstid (se 5 kap. 25 § PBL). Denna brist är av sådan beskaffenhet att den utgör grund för upphävande av planen.

Sammanfattning

Sammanfattningsvis finner domstolen att kommunen inte på ett tillräckligt sätt utrett alternativa lokaliseringar med hänsyn till ianspråktagandet av jordbruksmark samt att kommunen har underlåtit att uppfylla kravet på granskning vid väsentlig förändring efter ordinarie granskning, med anledning av upphävandet av strandskydd för ett visst område. Mot bakgrund av detta föreligger sådana brister i planarbetet att beslutet att anta detaljplanen ska upphävas.

Domstolen konstaterar dessutom att det inte tillräckligt tydligt framgår hur kommunen kommit fram till att detaljplaneförslaget inte kommer att riskera att påtagligt skada området av riksintresse för kulturmiljövården. Detta, om än inte upphävsgrundande, är ytterligare en faktor som verkar försvårande för detaljplanens godkännande.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (MMD-02)

Överklagande senast den 1 februari 2023.

Monica Daoson

Ylva Kvist Trelje

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Monica Daoson, ordförande, och tekniska rådet Ylva Kvist Trelje. Målet har beretts av beredningsjuristen Nils Hjort.